

ge konsulenter, der hver især kan opnå den fornødne erfaring i brug af ordningerne. Det vil sikre landmændene den bedste rådgivning, som samtidig er uvildig over for særinteresser. Det vil samtidig give mindst bureaukrati og den billigste administration af det efterhånden store antal meget komplekse støtteordninger, som fordrer medvirken af en sagkyndig konsulent.

Der er klare faglige grunde til at tillægge særlig sagkyndige konsulents tilhørsforhold til den landøkonomiske rådgivningsvirksomhed stor vægt. Dels råder rådgivningstjenesten over faglig ekspertise på alle områder. I den enkelte sag er der ofte behov for ekspertviden inden for flere fagområder, hvilket rådgivningstjenesten netop kan tilbyde. Det er f.eks. særlig tilfældet ved opstilling af forbedringsplaner. Rådgivningstjenestens informations- og kursusvirksomhed sikrer dertil løbende information om alle forhold af betydning for støtteordningerne.

Foreningerne er naturligvis fuldt indforstået med, at de sagkyndige fortsat skal stå til rådighed for landmænd, der ikke er medlem af en landbo- eller husmandsforening. Vi er ikke bekendt med, at der skulle være landmænd, som ikke føler sig tilstrækkeligt betjent under den gældende ordning.

Såfremt der undtagelsesvis skulle opstå situationer, hvor der måtte være særligt behov for at afvige fra den gældende praksis, vil organisationerne være indforstået med, at der i disse situationer kan udpeges sagkyndige, som ikke har et tilhørsforhold til de eksisterende organisationer.

De Danske Landboforeninger og Danske Husmandsforeninger skal samtidig anmode om et foretræde for udvalget.

Med venlig hilsen

De Danske Landboforeninger

AXEL LADEGAARD JENSEN

Danske Husmandsforeninger

CHR. SØRENSEN